

Remissammanställning

Remissammanställningen nedan är en sammanfattning av de remissvar som kommit idrottsförvaltningen tillhanda. Sammanställningen är uppdelad på föreningsliv, institutioner, företag och övriga sammanslutningar samt stadens nämnder och bolag.

Föreningsliv

Stockholms Idrottsförbund (SIF)

Stockholms Idrottsförbund saknar perspektivet kring föreningsliv och idrottens förutsättningar vilket krävs för att skapa ett handlingskraftigt idrottspolitiskt program. Det som nu har presenterats som förslag är en strategi för ökad fysisk aktivitet för Stockholms stads invånare. Däremot upplever de fortfarande att detta inte är ett idrottspolitiskt program och saknar fortfarande perspektivet kring föreningsliv och idrottens förutsättningar.

Det är olyckligt att föreningsidrott, spontanidrott och privata aktörer ställs mot varandra i programmet. Det måste framgå tydligt att dessa är komplement till varandra och tillsammans skapar möjlighet för invånare att vara fysiskt aktiva.

Närheten till idrottsytor och plats för alla att delta har Stockholms Idrottsförbund sedan länge pekat ut som en av de viktigaste frågorna om vi vill att idrotten ska kunna nå fler och vi ska kunna behålla det utbud av aktiviteter som finns. Detta är nyckelfrågan för idrotten i Stockholms stad och behöver vara en stor del av det idrottspolitiska programmet. För att kunna göra verklighet av visionen krävs kommunala resurser till området idrott och föreningsliv. En självklar konsekvens av vision och strategi för idrottsytor är att idrottsförvaltningen ges reella förutsättningar att kunna planera och agera. Investerings- och underhållsbudget måste stå i relation till det idrottspolitiska programmet, annars är visionen omöjlig att nå. Stockholms Idrottsförbund efterfrågar även en behovsanalys gällande anläggningar för de kommande tio åren där alla de 69 idrotterna och samtliga stadsdelar finns med. Utbildningsnämnden och skolgårdarna finns omnämnda men strategier saknas utifrån förslaget om att idrottsytor ska läggas i anslutning till skolorna där de kan nyttjas av både skola och föreningsliv.

Utbildningsnämnden borde få ansvaret att få med rektorerna på banan och jobba med att sprida *Idrottslyftet - mer och fler skolsamverkan* till fler skolor. Ett samarbete har även inletts med idrottsförvaltningen för att skapa kontakt mellan föreningar och särskolan för att barn med funktionshinder ska få samma möjlighet att hitta sin idrott. Detta arbete är en viktig strategi att utveckla.

Stockholms Idrottsförbund understryker att det måste finnas en balans mellan att lägga föreningsresurser på att skapa nytt och att bibehålla och stärka det som finns. Hur man ska göra det sistnämnda står det oerhört lite om i programmet.

Det behövs ett föreningsstöd som är långsiktigt och som skapar trygghet för föreningarna. Extra projektstöd styrda till vissa ändamål kan finnas, men aldrig på bekostnad av de generella bidragen. Att ge kontanta bidrag till föreningslivet i sådan utsträckning att socioekonomisk bakgrund inte spelar någon roll är ett fantastiskt förslag i programmet.

Många föreningar upplever att det är svårare att rekrytera ledare idag. Det finns flera anledningar till detta. Föreningslivet behöver här stöd att utveckla nya former av rekrytering och roller i ledarskap för att möta denna förändring.

Idrottsevenemang är en viktig del i kultur- och nöjesutbudet och en inspirationskälla för många. Detta finns beskrivet i programmet. Men vad innebär det att vara en attraktiv stad för idrotts- och motionsevenemang? Idrottsförbunden rapporterar att det är svårt att genomföra både stora elitevenemang och breddarrangemang i staden. Varför gör de det? Vilka lösningar behövs? SIF saknar indikatorer som beskriver vad staden vill uppnå och vilken strategi som finns för att nå dit.

Att behålla våra elitidrottare i Stockholms stad är viktigt. Barn och ungdomar behöver ha sina förebilder nära, speciellt i idrotter där elitidrottarna inte får medialt utrymme. I hemmaföreningen kan elitidrottarna bära med sig kunskap och inspirera andra.

SIF efterfrågar indikatorer och en strategi för hur staden kan bidra till att skapa förutsättningar för att även elitidrottare ska kunna verka i kommunen. Som till exempel samverkan med *Sport Campus Sweden*.

Därför behövs det strategier i det idrottspolitiska programmet för att:

Radikalt öka tillgången till idrottsytor

Utöka det generella föreningsbidraget

Underlätta föreningarnas administration

Samverka med SISU Idrottsutbildarna för att utveckla föreningarna

Stöd föreningars arbete för att nå fler

Underlätta för föräldrar att erbjuda sina barn en plats i idrottsrörelsen

Öka samverkan med skolan

Ta reda på vilka hinder som finns för förbund att lägga evenemang i staden

Samverka med Sport Campus Sweden för att stödja elitidrottarna

Stockholms Ungdom

Stockholms Ungdom anser att bilden av vad föreningslivet innebär måste breddas och tydligare lyfta fram de föreningar som inte i första hand ägnar sig åt idrott. Stockholms Ungdom menar vidare att det ur föreningarnas perspektiv är lika viktigt att vårda de medlemmar som finns som att rekrytera nya. Det enklaste sättet för staden att upprätthålla det är att säkerställa att det finns ett långsiktigt och stabilt grundstöd till föreningslivet. Stockholms Ungdom vill betona att de inte känner igen sig i bilden av att medlemstappet är som störst bland tonåringar. Flera av föreningarna har en stark och stabil medlemskår som är i de åldrarna.

Stockholms Ungdom ser mycket positivt på att staden ska verka för att alla ska ha samma förutsättningar att delta i föreningslivet.

Anläggningar och lokaler är förutsättningar för att föreningarna ska kunna bedriva verksamhet. I Stockholm är det mycket svårt att hitta lokaler som föreningar har råd att betala. Stockholms Ungdom ser positivt på att staden investerar i att bygga nya lokaler och anläggningar som är anpassade för fysisk aktivitet och idrott. De saknar dock en kartläggning av vilka faktiska behov som finns idag.

Stockholms Ungdom föreslår också att idrotts- och utbildningsförvaltningen har som konkret mål att öppna upp skolans lokaler för ideella föreningar.

Samverkan för att fler ska bli fysiskt aktiva välkomnas och Stockholms Ungdom anser att detta är en av de viktigaste punkterna. Däremot saknar de konkreta insatser för hur samverkan ska gå till. Att idrottsförvaltningen ska ta initiativ till att skapa beständiga nätverk med andra kommuner i regionen gällande idrott och motionsfrågor är både smalt och för luddigt.

Stockholms Ishockeyförbund

Stockholms Ishockeyförbund bifaller förslaget i stort, men anser att det behöver kompletteras med konkreta, tydliga och mätbara mål som ska ligga till grund för uppföljningar.

Programmet bör ta upp att staden ska säkerställa att barn och ungdomar kan ta sig till och från idrottsplatsen säkert. Säkerhetsargument får inte ligga till grund för till exempel istidsfördelningen mellan idrotterna ishockey och konståkning.

Stockholms Ishockeyförbund saknar frågan om behovet av isytor i programmet. Ishockeyföreningarnas medlemsantal har ökat markant de senaste åren och det finns oro för att istiderna inte längre räcker till för att bedriva en tillräckligt kvalitativ verksamhet för barn och ungdomar.

Stockholms Handbollsförbund

Stockholms Handbollsförbund saknar visioner om idrottens förutsättningar att verka i staden.

Stockholms Handbollsförbund upplever att programmet i första hand fokuserar på folkhälsa. De saknar visioner om idrottens förutsättningar att verka i staden. De frågar vilka konsekvenser det kan bli för idrotter som inte uppfyller de jämställdhetskrav som idrottsnämnden ställer? Vilka mätmetoder avser man att använda sig av? Kan idrottsnämnden villkora bidragsgivning i ett jämställdhetsperspektiv?

De tycker det är positivt att idrottsnämnden avser att bygga en serie av fullstora träningshallar. De anser dock att hallprojekten de senaste åren har varit onödigt dyra. Fler hallar är viktigare än lyxiga hallar. Idrottshallar har ett mycket stort och brett användningsområde och bör prioriteras.

Stockholms Handbollsförbund anser att det är stadens huvudansvar att investera i idrottshallar, inte föreningar och näringsliv. Men de föreslår staden att nyttja möjligheten att utse ett antal tomter där investerare kan gå in och bygga nya hallar och även stå för driften av dem. Investerarna hyr ut hallarna till i första hand staden, och i viss mån till organisationer och näringslivet. Investeringskostnaderna minskar kraftigt för staden och invånarna får tillgång till nya hallar. Stockholms Handbollsförbund önskar även se mer mål kring vad staden vill uppnå. En inventering över hur mycket tider föreningarna önskar.

För att Stockholm ska kunna fortsätta vara en attraktiv stad för idrottsarrangemang krävs investering i form av anläggningar i mellanklass med åskådarakapacitet på 4 000-5 000 åskådare. Staden behöver medelstora arenor för till exempel större arrangemang inom handboll, där Globen och Stockholmsarenan är alldeles för stora och kostsamma.

Stockholms Skyttesportförbund

Skyttesporten anser att de väl uppfyller de krav som definierar begreppet jämställdhet och mångfald.

Tillgängligheten och rekryteringen upplevs som ett problem. Inom Stockholms stad fanns förr ett stort antal skytteföreningar med namn som ofta anknöt till stadsdelen. Man kunde åka buss och spårvagn. Stockholmare måste idag åka 40–50 km för att nå sin skjutbana. Rekryteringen till skyttet styrs till stor del både av närhet till skjutbana och goda kommunikationer. Närheten till skjutbanor underlättade för samverkan med både skolor och föreningar att organisera aktiviteterna. Stockholms Skyttesportförbund framhåller betydelsen av att man vid planering av nya idrottsanläggningar beaktar skyttets behov av skjutbanor.

Stockholms Läns Ridsportförbund

Stockholms Läns Ridsportförbund är tacksamma för inbjudan att delta i utvecklingen av Stockholms stads idrottspolitiska program. Förbundet ser det som en ytterligare fördjupning av sin goda relation med staden.

Stockholms Läns Ridsportförbund instämmer i vikten av att spontanidrott kan bedrivas i så hög utsträckning som möjligt men det får inte ske på bekostnad av den planerade idrottsverksamheten. Lagar, regler och förordningar styr i hög utsträckning formerna och villkoren för utövandet av förbundets verksamhet. Det innebär att spontanidrott som genomförandeform helt eller i hög utsträckning omöjliggörs eller försvåras. Detta innebär att genomförandet av sporten måste ske under ordnade former och i anläggningar som uppfyller olika kravprofiler. Därmed följer än mer ökade behov av strategi och planer utifrån den beskrivna visionen för hur detta ska genomföras och Stockholms Läns Ridsportförbund uppfattar inte i visionen hur man strategiskt och taktiskt skapar förutsättningar för varje stadsdelsnämnd att hantera anläggningsfrågan.

Stockholms Mångkampsförbund

Stockholms Mångkampsförbund är ett RF Specialdistriktsförbund som organiserar föreningar i Stockholms län med idrotterna Modern femkamp, Militär femkamp och Orienteringsskytte på programmet. Förbundets medlemsföreningar bedriver verksamhet som är öppen för alla åldrar.

För att medlemsföreningarnas verksamheter ska kunna genomföras krävs tillgång till olika anläggningar och miljöer. Det är önskvärt att kunna ta sig till dessa platser med kollektivfärdmedel för att underlätta barn och ungdomars deltagande i aktiviteterna. Idag är detta ett stort problem vilket påverkar nyrekryteringen av yngre. Inom Stockholms stad finns inga skjutbanor där skytte på 50 meter kan bedrivas och där banor för gevärsskytte i det närmaste är obefintligt. Inom orienteringsmomentet är problemet att det instiftats nya naturreservat som ska vara ”till gagn för det rörliga friluftslivet” så står ofta i reservatsreglerna att det är förbjudet att ”ordna orienteringskontroll”.

Stockholms och Svealands Roddistrikt

Stockholms och Svealands Roddistrikt tycker att det nya idrottspolitiska programmet är ensidigt inriktat mot motion och folkhälsa för ungdomar (framförallt flickor). Programmet inriktar sig bara mot ungdomar. Det är minst lika viktigt att vuxna personer fortsätter att motionera ur ett folkhälsoperspektiv.

Vasalunds IF

Vasalunds IF anser att problemet att få fler att idrotta inte är kärnfrågan för deras verksamhet, bristen på anläggningar och tillgång till fler tider beroende på årstid är det stora problemet.

I det nya idrottspolitiska programmet finns statistik som säger att idrottandet sjunker från och med mellanstadiet till gymnasiet och vuxen ålder. I Södra Järva har Vasalunds IF räknat ut att siffran idrottande barn redan är låg från lågstadiet och efter 13 år är det praktiskt taget omöjligt att börja idrotta organiserat.

Stockholms simförbund

Stockholms simförbund är tacksamma för möjligheten att vara delaktiga i utvecklingen av Stockholms Stads idrottspolitiska program. De har idag en bra relation med idrottsförvaltningen och dess personal och ser positivt på att utveckla samarbetet kring idrottens förutsättningar.

Simningen står inför stora problem de närmaste åren när det gäller tillgång på "vattentid" inom Stockholms stad. Gamla och slitna bad och simanläggningar ska renoveras och de får inga ersättningsstider i andra bad. Simsporten använder anläggningar som också är till för allmänheten och det gör det svårt att få mer tid. Man behöver få nya och större anläggningar inom Stockholm för att simningen ska kunna växa mer. En stor motionsform som ökar i Sverige är simning och allt fler vill kunna simma några gånger i veckan för att hålla igång. Simföreningarna har köer på vuxna som vill lära sig att "crawla" på rätt sätt. Allmänheten och simningen vill alla ha fler simanläggningar och enligt flera undersökningar är det bad och simanläggningar som allmänheten vill att staden ska bygga fler av.

Idrottsevenemang är en stor och viktig del av kultur- och nöjesutbudet i vår stad samtidigt som dessa evenemang är en inspirationskälla för många. Inom simidrotten saknas förutsättningar att genomföra de riktigt stora bredd-, motions- och elitarrangemangen. Anledningen är att det inte finns förutsättningar för att "avlysa" anläggningarna för att genomföra arrangemangen. Här behövs ett samlat angreppssätt och en diskussion om vad staden "vill".

Stockholms Orienteringsförbund

Stockholms Orienteringsförbunds åsikt är att det är bra och viktigt att både tjänstemän och politiker har en nära dialog med gräsrotterna inom idrottsrörelsen. Visionen för 2030 - Fler stockholmare ska vara fysiskt aktiva, tycker man är bra och det anknyter väl till de mål som orienteringssporten satt upp i sin verksamhetsplan.

Det är glädjande att staden tycker att det är viktigt att öka mångfalden av aktiviteter som kan intressera medborgarna. Orienteringssporten har fyra grenar, Orienteringslöpning, Skidorientering, Mountainbike orientering och Precisionsorientering (Funktionshindre).

I programmet talas om att Stockholms stad ska vara en arrangemangsstad i världsklass. Kopplar man ihop detta mål med dagens brist på anläggningar så förstår man att det saknas sammanhang i resonemanget. Arrangemang och anläggningar hänger ihop. Orienteringsförbundet menar då inte exklusiva och dyra anläggningar, utan en mångfald av anläggningar som är anpassade för alla typer av idrottsaktiviteter, även de som inte är kommersiellt intressanta. För orienteringssporten handlar det åter om tillgång till skogar. Försäljningen av stadens skogar som accelererade efter kommunvalet 2006 har påverkat länets föreningars möjligheter att bedriva aktiv orienteringsverksamhet negativt.

Samverkan med skolan anses vara viktig. Bunkefloprojektet i Malmö visar entydigt på de positiva effekter som regelbunden fysisk aktivitet har på barn och ungdomar.

Stockholms Fotbollförbund

Stockholms Fotbollförbund anser att programmet lägger stor vikt vid folkhälsa i vid mening och endast delvis om idrottspolitik.

Stockholms Fotbollförbund menar att idrotten, både den organiserade och spontanidrott, är en nyckel för att fler stockholmare ska ägna sig åt regelbunden fysisk aktivitet. Fotboll är den ojämförligt största idrotten i staden, gäller både killar och tjejer och ungdomar med annan etnisk bakgrund. Föreningar har svårt att ta emot alla de barn och unga som vill spela fotboll på grund av den mycket stora bristen på fotbollsplaner. Det skapar tre allvarliga problem: För lite träningstid eller orimligt trångt på planerna. Alla som vill kan inte spela fotboll. Särskilt riskerar detta att drabba dem som vill börja spela fotboll i äldre åldrar. Högre kostnader på grund av hyreskostnader för planer som inte tillhör Stockholms stad.

Stockholms Fotbollförbund tycker det är anmärkningsvärt att förslaget till program enbart sätter upp indikatorer när det gäller bokad tid i idrottshallar, gymnastikrum och motionshallar och inte har några indikatorer för tillgången till konstgräsplaner. Stockholms Fotbollförbund föreslår ett mål om en konstgräsplan per 3 500 invånare i åldern 6-35 år.

Det är viktigt att idrottsförvaltningen och utbildningsförvaltningen samarbetar så att planer vid skolorna utnyttjas på bästa sätt. Idag fungerar det dåligt. Även när en plan är bokningsbar för fotbollsklubbarna så har de spelande barnen och ungdomarna inte tillgång till skolans toaletter eller omklädningsrum.

På sid. 10 under rubriken Ansvar föreslår Stockholms Fotbollförbund att det skrivs in: Utbildningsnämnden ansvarar för att de lokaler och planer som finns i anslutning till skolorna utnyttjas maximalt för både spontan och organiserad idrott, till exempel genom att ge tillgång till toaletter och omklädningsrum.

Spånga IS Fotboll

Spånga IS Fotboll saknar strategier för hur staden ska arbeta med föreningar och de förutsättningar som behövs för att föreningslivet ska kunna bidra till den vision staden har satt upp.

Spånga IS Fotboll tar upp några exempel på strategier som behöver finnas med i programmet: En radikal satsning på att öka tillgången till idrottsytor, öka det generella föreningsbidraget, hitta sätt att minska och underlätta administration för föreningar, bidra till att öka kunskapen om föreningslivet till föräldrar och ta bort parkeringsavgifter kring idrottsanläggningar.

För att kunna göra verklighet av programmet krävs kommunala resurser till området idrott och föreningsliv. Idrottsförvaltningen behöver reella förutsättningar att kunna planera och agera. Även investerings- och underhållsbudget måste stå i relation till programmet, annars är visionen omöjlig att nå.

Spånga IS Fotboll anser att staden saknar en helhetsbild över föreningars behov av idrottsytor. För att ta reda på dessa behov behöver man göra en kartläggning där alla föreningars behov

plockas fram. Utifrån den kartläggningen kan strategier för att nå visionen sättas. Kartläggningen behöver göras med stor delaktighet från föreningslivet.

Att ge kontanta bidrag till föreningslivet i sådan utsträckning att socioekonomisk bakgrund inte spelar någon roll är ett fantastiskt förslag i programmet. Spånga IS Fotboll har många ungdomar som inte har råd att delta i verksamheten. Om kommunen ställer krav på att föreningar ska kunna möta alla målgrupper är det kommunens ansvar att ge stöd till föreningarna så att de klarar det.

Spånga IS Fotboll lyfter fram värdet av metoder för att underlätta och minska behovet av administration i föreningen. Ju mindre administration som krävs av dem desto bättre.

Spånga IS Fotboll menar att de har en stor möjlighet att växa och nå tjejer med annan etnisk bakgrund. Det är en utmaning att nå barn med föräldrar som inte är uppvuxna i Sverige. Här skulle behövas hitta sätt att sprida kunskap om vad föreningslivet är och få föräldrar att känna sig trygga med att lämna sina barn i vår verksamhet. När det gäller målgruppen barn och ungdomar med funktionsnedsättning är det ideella ledare som är utmaningen. Att hitta personer som har rätt kunskap för att kunna ge dessa barn en verksamhet som är anpassad utifrån deras behov.

Korpen Stockholms län

Korpen ställer sig bakom visionen och menar att den stämmer väl överens med deras verksamhetsidé. De är positiva till att den verksamhet som korpen bedriver finns belyst i programmet. Korpen bedriver redan verksamhet för de enligt programmet prioriterade målgrupperna. De anser dock att vuxna som motionerar är viktiga för att barnen ska bli aktiva. Att inte prioritera vuxna kan leda till att idrotten i längden förlorar på det. Korpen ser gärna att staden prioriterar billiga planer och hallar anpassade för föreningsverksamhet framför dyra projekt, och i närheten av bostadsområden. Det finns en oro med att Brommahallarna försvinner och inte ersätts. Korpen är gärna medfinansiär av en anläggning om staden kan upplåta markyta för detta. De driver gärna en motionshall tillsammans med andra intressenter. De ser gärna en kommande handlingsplan med konkreta mål vad gäller antalet billiga hallar som ska byggas.

Hammarby Friidrott

Hammarby Friidrott anser att förslaget innehåller väl uttalade ambitioner och underbyggda argument för hur Stockholm ska utvecklas idrottsmässigt och hur hälsoarbetet ska drivas på och följas upp. De menar att dessa framgångsfaktorer är viktiga för att genomföra programmet: tydliga direktiv, ett tydligt ansvar, stadens lyhördhet för föreningarnas behov, att ta fram verktyg för att nå prioriterade målgrupper och en bred förankring. De ser att prioriterade målgrupperna i programmet behöver mer ekonomiskt stöd för att kunna idrotta. De trycker på att anläggningarna måste vara bemannade för att de ska bli tillgängliga. Hammarby Friidrott menar att ideella föreningar inte bör belastas med betungande avgifter som sedan måste tas in från medlemmarna.

Hammarby Friidrott vill att mer utrymme måste finnas i planen för dem som redan är aktiva och hur föreningslivet ska behålla dem. De tror inte att det är en absolut att man slutar tidigt för att man börjar tidigt utan det kan bero på vilka möjligheter föreningslivet har att erbjuda.

De stödjer ett önskemål om att i anslutning till Enskede IP anlägga elljusspår och utegym. De menar också att spontananläggningar i närheten av skola eller bostadsområden kommer att attrahera fler barn, ungdomar och ledare. Hammarby friidrott lyfter till sist frågan om att

Enskede IP förfaller och pga. eftersatt underhåll inte lever upp till den kvalitet som programmet eftersträvar.

Gymnastikförbundet Öst

Gymnastikförbundet Öst anser att Visionen för 2030 bör ändras till:

Vision 2030 – Stockholm, en stad i världsklass när det gäller idrott och motion.

Gymnastiken saknar ändamålsenliga idrotts- och motionsanläggningar både för bredd-, elit- och uppvisningsgymnastik. Gymnastiken saknar barn, ungdomar och äldre bland prioriterade grupper. Med denna prioritering som nu föreligger skapas snarare ett ökat antal ungdomar med behov av aktivitet än att bygga preventivt genom att göra det möjligt för föreningar som arbetar med barn i tidig ålder få stöd och stimulans i sina verksamheter. För närvarande är det ca 3000 barn i kö för att få börja på gymnastik.

Gymnastiken vill vara med när nya områden och stadsdelar planeras. Gymnastiken vill öppna upp dialogen med skolorna så att deras gymnastiksalar kan utnyttjas bättre. Gymnastiken vill ha en indikator som visar på hur långa köer det är till olika idrotter. Gymnastiken vill att föreningarna ska få arbeta med det de är bra på och inte att behöva lägga ner tid på att påverka rektorer, idrottslärare eller politiker. De vill ha en översyn av tidsfördelning av hallar och salar, för att föreningarna ska kunna göra långsiktiga planeringar för ledare, gymnaster och redskap.

Att i ett idrottspolitiskt program snäva in målgrupperna som här presenteras är förödande. Att inte prioritera att mindre barn får möjlighet till motorisk träning i en lekande/lärande miljö bäddar för en mindre förståelse för fysisk aktivitet längre upp i åldrarna. Även äldre bör vara med.

Hässelby Friidrott

Hässelby Friidrott anser att de redan i dag arbetar med att uppfylla 2030 års vision – att fler stockholmare ska vara fysiskt aktiva och att göra Stockholm till en motions- och idrottsstad i världsklass.

Hässelby Friidrott framhåller att de når alla åldersgrupper via den ordinarie verksamheten samt vid arrangemang av en rad stora motionslopp. Upptagningsområdet gör att de även har en mångfald i föreningen. De pekar på de förutsättningar som friidrotten har som aktivitet att nå både bredd och elit.

Hässelby Friidrott har åsikter och tankar om hur de kan vara en av bärarna av att kunna uppnå de mål som eftersträvas i Stockholms stad. De stödjer speciellt planer på spontanidrott. Hässelby friidrott anser att det finns brister i möjligheterna att utöva verksamhet vintertid som är nödvändigt för utövare och friidrotten i stort. De pekar på att det finns för få inomhusanläggningar och det leder till att deltagare slutar.

Enskede IK

Enskede IK anser allmänt att programmet är bra och har en god struktur. Klubben ser positivt på att få praktiskt och ekonomiskt stöd samt funktionen i respektive stadsdel som kommer att hantera lokala frågor. Enskede IK anser det vara bra att staden ska satsa på nya och befintliga anläggningar och vill understryka vikten av att det anläggs konstgräs på befintliga grusplaner. Avslutningsvis önskar klubben ett förtydligande om äganderätten när en förening är del- eller helfinansiär av anläggningar.

SK Neptun

SK Neptun stöder programmets vision som väl överensstämmer med klubbens egna. SK Neptun anser det vara olyckligt att peka ut målgrupper där särskilda satsningar behövs då det kan ses som nedvärderande mot dessa grupper som dessutom utgör en liten del av stadens invånare. Klubben poängterar att det råder stor brist på simhallar generellt i staden och även anläggningar som är anpassade för simsportens olika grenar, detta är frågor som bör prioriteras. Om tillgång till mer bassängtid vore möjligt kan och vill klubben ta ett större ansvar för en ökad simkunnighet i staden. Avslutningsvis vill klubben se en konkret plan på hur stadens invånare ska få bättre tillgång till simanläggningar.

Stockholms Handikappidrottsförbund

Stockholms Handikappidrottsförbund anser att det är otydligt var visionen slutar och övrig programtext börjar. Samtliga prioriterade grupper bör ägnas mer ingående beskrivning. Med definition och kända fakta. En sådan faktabas ökar läsförståelsen av programmet. Eftersom personer med funktionsnedsättning är en prioriterad grupp måste det finnas indikatorer för denna. Att det inte finns några är en stor brist och gör programmet svårt att följa upp och utvärdera för den prioriterade gruppen. Idrottsföreningar och -förbund är avgörande för att programmet ska kunna förverkligas. Deras roll för att uppfylla de mål som nämns i programmet bör framhåvas.

Simningens ställning i skolundervisning har stärkts. Staden bör nyttja de föreningar och förbund som har specialistkompetens på detta område.

FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning är ett dokument som har relevans för programmet och bör finnas med i den förteckning som finns över planer och program som berör idrottande i Stockholm.

Institutioner, företag och övriga sammanslutningar**Gymnastik och idrottshögskolan (GIH)**

GIH delar uppfattningen om programmets inriktning att öka den fysiska aktiviteten i befolkningen. De anser att det borde ingå en satsning på den fysiskt aktiva arbetspendlingen med i förslaget.

Med elitidrotten och idrottsevenemang i åtanke anser de att Stockholms stad ska vara med i satsningen Sport Campus Sweden för att underlätta kombinationen elitidrott och studier. Vid alla former av konsekvensuppföljningar i programmet skulle data kunna tas fram i samarbete med forskare vid t.ex. GIH.

Sjöstadens Folketshusförening (SFH)

SFH menar att grunden till att föreningsliv i en stadsdel över huvud taget ska kunna existera är tillgång till föreningslokaler. De anser att det begåtts ett stort misstag då Hammarby sjöstad planerades utan tillgång till lokaler för föreningar och kulturevenemang.

Sjöstadsföreningen Hammarby Sjöstad

Sjöstadsföreningen stöder i allt väsentligt nämndens förslag till nytt idrottspolitiskt program. Sjöstadsföreningen är en samorganisation för bostadsrättsföreningarna i Hammarby Sjöstad och representerar de boende i stadsdelen. Sjöstadsföreningen bedriver ett framtidsprojekt,

HS2020, på temat ”att förnya en ny stad”. Syftet är att komplettera det som blev eftersatt när Hammarby Sjöstad byggdes, det gäller t ex utrymme för idrotts- och fritidsaktiviteter och lokaler för kultur och föreningsverksamhet.

Sjöstadsföreningen föreslår att idrottsnämnden - när detta program ska översättas i ett handlingsprogram – tar med följande koncept, projekt och prioriteringar:

Ett samarbete med Nacka kommun för att ta vara på de unika möjligheter som finns i området runt Hammarbybacken och Sickla skog och sjö.

En förstudie om att etablera ett svenskt centrum för inomhusträning för utförs- och längdåkning i och runt Hammarbybacken.

Tillsammans med Stockholm Business Region/Stockholm Visitors Board stödja Svenska Skidförbundets planer på tävlingsverksamhet i Hammarbybacken

Engagerar sig i förstudien och i det fortsatta utvecklingsarbetet för att etablera simbassäng med barnpool och simskola.

En förstudie om hur Stockholm Sports Camp och ledarutveckling kan organiseras och verksamhet bedrivs så den främjar idrottsverksamheten i allmänhet och de prioriterade grupperna i synnerhet.

Engagerar övriga nämnder, framför allt Södermalms stadsdelsnämnd, exploateringsnämnden, stadsbyggnadsnämnden och kulturnämnden, att ta fram en gemensam plan för att komplettera det som blev eftersatt när sjöstaden byggdes och för att säkerställa en hög kvalitet när det gäller lokaler och utrymme för idrott, kultur och fritidsverksamhet i de delar som återstår att bebygga.

Stockholms universitet

Stockholms universitet stödjer i princip det nya idrottspolitiska programmet som sammanfattningsvis lyfter folkhälsoperspektivet och för fram målet att få fler stockholmare fysiskt aktiva. Tillika ställer sig Stockholms universitet positiv till att programmet riktar särskild uppmärksamhet mot grupper som idag i liten grad är fysiskt aktiva.

Universitetet föreslår emellertid att Stockholms stad i relation till sin vision och sina mål bör se över indikatorer för att mäta programmets genomslag och arbeta tydligare för att värna barn och ungdomars spontana fysiska aktivitet och därigenom även konstruktionen av platsidentiteten.

Statens folkhälsoinstitut

Statens folkhälsoinstitut är överens med Stockholms stad att det är viktigt att stödja utsedda prioriterade grupper i att öka sin fysiska aktivitet, vilka annars inte är fysiskt aktiva i samma utsträckning som andra.

Stockholms stad har ett ambitiöst idrottspolitiskt program framför sig där man förstått betydelsen av fysisk aktivitet och dess inverkan på medborgarnas hälsa. Det är glädjande att särskilt fokus finns på flickor 13-20 år, flickor med utländsk bakgrund 7-20 år, personer med funktionsnedsättning samt barn och ungdomar 7-20 år med lägre socioekonomisk bakgrund än genomsnittet. Statens folkhälsoinstitut är överens med Stockholms stad om att det är viktigt att stödja dessa grupper i att öka sin fysiska aktivitet, vilka annars inte är fysiskt aktiva i samma omfattning som andra.

Medley

Medley stödjer stadens mål med det idrottspolitiska programmet, att stimulera fler stockholmare att bli fysiskt aktiva. Det är en tydlig inriktning på bredd, snarare än elit. De pekar på undersökningar som gjorts bland stockholmare om vad de anser att staden ska satsa på. Främst flickor men även pojkar samt vuxna vill ha fler simhallar.

Medley menar att i Stockholms stad har utvecklingen av simhallarna på senare år stagnerat både i kvalitet, slitage på anläggningar och träningsutbud. Medley tror att simhallarna som resurs kan förvaltas på bättre sätt och i högre grad bidra till att målen i förslaget till idrottspolitiska programmet uppnås.

De vill att staden tar fram en plan för byggande av nya simhallar. Medley anser att Stockholms stad bör utreda om gamla simhallar kan ersättas av nya simhallar. Medley anser vidare att stadens planer på konkurrensutsättning av stadens simhallar bör omsättas i praktiken. Alternativa finansieringsformer för byggande av nya simhallar bör också prövas. De pekar på att i flera kommuner finns lyckade exempel på offentligt privat partnerskap (OPS) vid byggande av simhallar.

Medley anser att staden bör överväga hur verksamheten i de kommunala gymmen kan utvecklas för att bättre svara mot målen med anpassning mot de prioriterade grupperna i programmet. Eventuella restriktioner som konkurrenslagen och kommunallagen innebär bör beaktas.

Det står i förslaget till idrottspolitiskt program att "prioriterade grupper ska erbjudas subventionerade priser i stadens egna verksamheter". Medley är kritisk till förslaget om att prioriterade grupper ska erbjudas subventionerade priser i stadens egna verksamheter. De tror att det kan bli svårt att genom den föreslagna prispolitiken för prioriterade grupper nå stadens målsättningar.

HSO Stockholms län

HSO Stockholms län konstaterar att funktionshinderfrågorna lyfts genom att uppge personer med funktionsnedsättning som en prioriterad grupp invånare och genom att betona vikten av tillgänglighet till fysisk aktivitet. Stockholms läns landsting lyfter i sitt delaktighetsprogram tillgänglighet som summan av bemötande, kommunikativ och fysisk tillgänglighet. De hoppas att även Stockholms stad beaktar dessa parametrar i sitt fortsatta arbete.

Karolinska institutet

Karolinska institutet (KI) ställer sig positiv till det idrottspolitiska programmet och stödjer förslagen. KI ser dock ett behov av utveckling kring problemformuleringar och programmets genomförande, ett vidgande av resonemang kring förutsättningar för fysisk aktivitet samt en tydligare skrivning kring mål, strategier och uppföljning.

RFSL Ungdom, RFSL Ungdom Öst, RFSL Stockholm

HBTQ-ungdomar rör sig mindre och känner ofta ett utanförskap, något som vi vet att idrottande motverkar. Homosexuella, bisexuella och transpersoner utelämnas genomgående i Stockholms stads idrottspolitiska program. Detta trots att det är en grupp ungdomar som i lika stor utsträckning som alla andra har rätt till vår gemensamt finansierade idrott. RFSL Ungdom anser att könsidentitet, könsuttryck och sexuell läggning borde inkluderas i visionen om en framtid för alla och att staden ska verka för att tillgängliggöra idrotten för hbtq-ungdomar.

Stockholms stads nämnder och bolag

Bromma sdn

Stadsdelsnämnden anser att programmet i huvudsak tar upp de satsningar och behov som behövs för att få fler stockholmare att röra sig och motionera mer. Nämnden vill emellertid understryka vikten av att en kommande satsning på ökad folkhälsa görs brett med sikte på utjämning bland alla grupper samtidigt som möjligheterna för idrottsbegåvade ungdomar ska finnas kvar och utvecklas. För att nå de fysiskt inaktiva är det angeläget att staden satsar ytterligare på friskvårdande verksamheter och att möjligheterna till spontanbesök, för ungdomar, ökar i idrottshallarna. Ur ett folkhälsoperspektiv finns även en allt växande grupp pensionärer som önskar vara fysiskt aktiva långt upp i åldrarna. En satsning på denna kategori medför såväl ökad livskvalitet som minskade vårdkostnader. Avslutningsvis vill nämnden påtala vikten av att ha en tydlig rollfördelning när det gäller ansvaret för drift- och underhållskostnader och att dessa aspekter alltid tas med i planeringen och i framtida strategier.

Enskede-Årsta-Vantör sdn

Stadsdelsnämnden anser att programmet är väl genomarbetat, tydligt och tar hänsyn till alla tänkbara aspekter, dessutom finns en bredd som kan tillgodose alla. Nämnden har inget att erinra mot förslaget till nytt idrottspolitiskt program men anser också att det förutsätter att budgetmedel avsätts i proportion till målen.

Farsta sdn

Nämnden är positiv till idrottsnämndens förslag till idrottspolitiskt program för Stockholms stad som väl överensstämmer med Farstas idrotts- och hälsoprofil. Nämnden tycker att det är ett bra program som har fokus på folkhälsa, tillgänglighet och särskilda satsningar på ungdomar och funktionshindrade. Den tydliga skrivningen med strategier, ansvarsfördelning för stadens olika förvaltningar och bolag samt indikatorer för uppföljning ger programmet bärkraft.

Hägersten-Liljeholmen sdn

Nämnden kan inom sina berörda verksamheter arbeta med utgångspunkt från det idrottspolitiska programmet. Däremot kan stadsdelsnämnden inte ta på sig något verksamhetsansvar i den form som föreslås i det nya programmet. Möjligheterna att erbjuda idrottsytor är begränsat till parkansvaret och stadsdelsnämnden har inget ansvar för fritidsaktiviteter för vuxna personer med funktionsnedsättning förutom ledsagning. Stadsdelsnämnderna ska inte behöva inrätta någon särskild informationsfunktion eller några lokala nätverk för idrott och nämndernas möjligheter att påverka ungdomars trygghet vid evenemang är i första hand en ordningsfråga. Nämnden anser också att det inte finns någon anledning att särbehandla personer med funktionsnedsättning, flickor eller barn och ungdomar med "lägre socioekonomisk bakgrund". Det borde istället tydligt uttryckas att vi är för likabehandling och att alla ska stimuleras och få samma möjlighet att utöva idrott och fysisk aktivitet, oavsett kön, ålder, eventuella funktionsnedsättningar, etnicitet samt ekonomiska möjligheter.

Hässelby-Vällingby sdn

Nämnden är positiv till det föreslagna idrottspolitiska programmet. Konkurrensen om mark leder ibland till svåra avvägningar mellan olika mål och intressen. Det är därför viktigt att staden i samband med den fysiska planeringen bevakar att det säkerställs tillräckligt med grönytor för friluftsliv, spontanidrott och motion, att stadens idrottsanläggningar har en bra geografisk spridning samt att ansvarsfördelning för skötsel, underhåll och investeringskostnader klarläggs. De idrottspolitiska satsningarna bör ha fokus på fysisk aktivitet och motion ur ett folkhälsoperspektiv. En viktig uppgift för staden är att finna fungerande samverkansformer med både föreningar och privata aktörer.

Kungsholmen sdn

Nämnden har inga invändningar mot innehåll, mål och intensjoner i förslaget. Innehållet är väl underbyggt men programmets läsbarhet kan öka och innehållet bli mer lättillgängligt om det arbetas över och görs något mindre ordrikt. De viktigaste målen bör också av kommunfullmäktige integreras i stadens system för ledning och uppföljning, ILS, för att få ett brett genomslag.

En stor och växande andel fysisk aktivitet utövas i parker, grönstråk och friluftsområden enskilt eller i grupp och inte sällan av personer som tillhör de särskilt utpekade målgrupperna. Planläggning, bevarande av och skötsel av sådana områden kan därför vara lika viktigt som specialanläggningar för idrott i föreningsregi. Det finns svårigheter i att mäta investeringsbudgeten inom idrott och motion utifrån ett könsperspektiv då budgeten för detta är blygsam och varierar från år till år. Nämnden är dock positiv till jämställda investeringar och anser det viktigt att alla nivåer i staden arbetar för detta.

Norrmalm sdn

Stadsdelsnämnden är positiv till det föreslagna programmet. Fokusområdena är relevanta och de föreslagna prioriterade grupperna är väl underbyggda genom aktuell forskning. Nämnden ser positivt på att staden ska uppmuntra föreningar att arrangera aktiviteter på kvällstid eller på helger för alla ungdomar. Verksamheter och aktiviteter för äldre bör lyftas fram mer och utvecklas vidare. Nämnden vill också understryka vikten av att idrottsnämnden i ett tidigt skede ingår i den förvaltningsövergripande planeringen av nya bostadsområden.

Nämnden är positiv till att mätningar genomförs av investeringarna ur ett könsmässigt perspektiv och vilken effekt satsningarna får dock bör indikatorerna i programmet ses över för att vara relevanta i sammanhanget och vara av samma karaktär.

Rinkeby-Kista sdn

Nämnden har i allt väsentligt inga invändningar mot det föreslagna idrottspolitiska programmet. I anslutning till de sju fokusområdena kan nämnden konstatera att den i huvudsak redan arbetar på det sätt som programmet föreskriver. Nämnden kan samtidigt konstatera att programmets prioriterade målgrupper är stora inom Rinkeby-Kista och att målsättningen om att bland dessa stimulera till ökad fysisk aktivitet fordrar ett tillskott av nya anläggningar och att befintliga rustas upp. Omfattning och kvalitet på ett tillkommande behov av anläggningar som motionsspår, parkourbanor, lekplatser med mera är dock beroende av att den investeringsbudget för stadsdelsnämndernas stadsmiljöverksamhet som kommunfullmäktige fastställer är tillräckligt stor. Nämnden anser avslutningsvis att den föreslagna lotsfunktionen bör ligga hos idrottsnämnden där det finns tillgång till register och reguljära kontakter med föreningslivet via bidragsgivning.

Skarpnäcks sdn

Stadsdelsnämnden delar i huvudsak utredningens principiella slutsatser och resonemang. Nämnden satsar redan på fritidsgårdar, fritidsverksamheter och parklekar samt arbetar för att det ska finnas en variation av aktiviteter för barn och unga. Vidare finns det ett samarbete under utveckling med idrottsförvaltningen kring aktiviteter för ungdomar med funktionsnedsättning. Nämnden anser dock att det krävs ytterligare utredningsinsatser och ekonomiska analyser för att genomföra programmet.

Skärholmens sdn

Skärholmens stadsdelsnämnd ställer sig positiv till förslaget. Dock önskar nämnden fler undersökningar av vad de inaktiva grupperna efterfrågar för att kunna bli mer fysiskt aktiva. Nämnden ser även ett behov av att i programmet uppmärksamma sambandet mellan kost och hälsa. Nämnden önskar även se en tydligare koppling till Stockholms översiktsplan; Promenadstaden.

Spånga-Tensta sdn

Stadsdelsnämnden ställer sig positiv till remissen och konstaterar att programmet ligger i linje med det arbete som redan bedrivs i stadsdelen. Det är positivt att det idrottspolitiska programmet blir tydligare och mer strukturerat med en klar ansvarsfördelning. De prioriterade grupperna är grupper som stadsdelsnämnden redan idag har fokus på. Det är även bra att det finns indikatorer som gör det möjligt att följa upp om Stockholms stad når det övergripande målet. För stadsdelsnämnden kommer styrdokumentet vara ett viktigt verktyg när nämnden i samverkan med andra ska utveckla och förbättra den egna verksamheten.

Södermalms sdn

Nämnden anser att det är bra att programmet synliggör dessa specifika grupper där det i undersökningar framkommer att de är i behov av extra satsningar för att öka sin fysiska aktivitet. Nämnden ställer sig bakom förslaget till nytt idrottspolitiskt program för Stockholms stad.

Älvsjö sdn

Nämnden är positiv till *Idrottspolitiskt program för Stockholms stad 2013-2017*. Nämnden ställer sig dock frågande till att varje stadsdelsnämnd ska ha en funktion dit föreningar kan vända sig med lokala frågor samt som ska kunna lotsa vidare till rätt instans eller lämplig förening. Stadsdelsnämnderna föreslås också ansvara för att det finns ett lokalt nätverk där stadsdelsförvaltning, skola, föreningsliv och privata aktörer finns representerade. Hur ett sådant nätverk skulle kunna organiseras är i dagsläget svårt att bedöma, eftersom det inte framgår hur det ska se ut. Stadsdelsnämnden menar att idrottsförvaltningen istället bör organisera dessa nätverk och att stadsdelsförvaltningarna ingår i dessa.

Östermalms sdn

Nämnden instämmer i förslaget i stort. De prioriterade grupperna är väl grundade och det är särskilt bra att jämställdhetsperspektivet lyfts fram med indikatorer som bygger på investeringar och effekter av satsningar. Nämnden menar att uppdraget och ansvarat för att berika utbudet av aktiviteter för personer med funktionsnedsättning också bör ligga hos idrottsnämnden. Nämnden ifrågasätter att stadsdelsförvaltningarna föreslås ha kontaktpersoner som kan lotsa idrottsföreningar etc. till rätt instans i staden. Rådet för funktionshinderfrågor tillstyrker förslaget i sin helhet.

Arbetsmarknadsnämnden

Arbetsmarknadsnämnden ställer sig positiv till förslaget till nytt idrottspolitiskt program med ett antal synpunkter. Förutom att staden ska ge förutsättningar och möjligheter samt stimulera alla stockholmare att vara fysiskt aktiva anser arbetsmarknadsnämnden att även stadens anställda ska stimuleras till fysisk aktivitet. De föreslagna prioriterade grupperna är viktiga att nå men det är viktigt att detta arbete sker utan att enskilda eller grupper upplever det som stigmatiserande. Det är i detta sammanhang viktigt att noga överväga valet av indikatorer för att mäta måluppfyllelse. Nämnden ser möjligheter att inom ramen för vuxenutbildningen och Jobbtorg Stockholm införa obligatoriska inslag med information om betydelsen och effekter av fysisk aktivitet och god hälsa.

För att följa upp möjligheterna till spontan motion/idrott i stadens anläggningar föreslår arbetsmarknadsnämnden att indikatorerna kompletteras för att följa upp andelen icke bokningsbar tid i förhållande till anläggningarnas totala öppethållande.

Nämnden ställer sig positiv till att fler stora nationella evenemang skapas för personer med funktionsnedsättning. För att optimera tillgängligheten ska staden samverka med företrädare för gruppen funktionsnedsatta vid nyproduktion, ombyggnader och anpassning av anläggningar/arenor.

Stadens målsättning ska vara att skapa förutsättningar/ge möjligheter till alla stockholmare och stadens anställda att vara fysiskt aktiva men valet vilar på den enskilde. Avslutningsvis anser nämnden att det finns anledning att lyfta fram att varje nämnd och bolag ska ha ett uttalat ansvar för att stimulera stadens anställda till fysisk aktivitet.

Fastighetsnämnden

Nämnden ställer sig positiv till ett nytt idrottspolitiskt program för Stockholm. Nämnden konstaterar dock att nämndens uppdrag begränsas till att äga och förvalta idrottsanläggningarna. Inom de ramar som finns ska kontoret göra detta på bästa möjliga sätt i linje med de mål som finns i det idrottspolitiska programmet. Prioriteringar av investeringar i anläggningarna görs av idrottsnämnden, likaså tillägg om hyresgästen (idrottsnämnden) önskar mer långtgående åtaganden från fastighetsnämndens sida än vad som reglerats i den rådande överenskommelsen om självkostnadshyran.

Äldrenämnden

Äldrenämnden är positiv till förslaget till idrottspolitiskt program för Stockholms stad 2013-2017 men vill komplettera med följande synpunkter och förslag:

Av förslaget framgår att prioriterade grupper är barn och ungdomar samt personer med funktionsnedsättning. Äldreförvaltningen anser att det är viktigt att stadens äldre också ges goda möjligheter till fysiska aktiviteter. I ärendet hänvisas till exempel till forskningsresultat som styrker vikten av fysisk aktivitet; en rad sjukdomar motverkas, antalet sjukdagar minskar och medellivslängden ökar. År 2017 beräknas medellivslängden för män vara 80,7 år och för kvinnor 84,2 år i jämförelse med år 2000 då motsvarande var 77,4 år för män och 82,0 år för kvinnor.

Gruppen äldre består av individer med olika fysiska förutsättningar och möjligheter att ta sig till, eller utöva fysiska aktiviteter. Gruppen bör därför erbjudas ett varierat utbud av aktiviteter som är lättillgängliga och kan nås inom rimliga avstånd.

I dagsläget erbjuds äldre olika aktiviteter på träffpunkter och mötesplatser inom samtliga stadsdelsnämndsområden vilket är positivt. Aktiviteterna kräver heller inga biståndsbeslut eller remisser. I det nuvarande utbudet ryms aktiviteter som till exempel gymträning, sittgympa, bordtennis och Qigong. Även inom föreningslivet erbjuds aktiviteter som är riktade mot äldre, till exempel gympapass, dock är utbudet något begränsat.

Äldreförvaltningen har tidigare genomfört en kartläggning av de motionsaktiviteter som erbjuds äldre och påbörjade också ett samarbete med idrottsförvaltningen, vilket bland annat resulterade i ett nätverk där även ett antal stadsdelsförvaltningar ingick. Samarbetet bör återupptas och utvecklas i syfte att få fram ett bredare utbud av fysiska aktiviteter, lättillgängliga och riktade mot gruppen äldre, vilken i dagsläget uppgår till drygt 122 000 invånare (Statistik om Stockholm, befolkningsprognos 2012).

Trafik- och renhållningsnämnden

Trafiknämnden ställer sig i stort positiv till förslaget om nytt idrottspolitiskt program för Stockholms stad men med nedanstående kommentarer.

Under rubriken Idrotten som upplevelse och inspiration anges att staden ska stimulera till fler evenemang som bidrar till ökad fysisk aktivitet. Trafiknämnden är här en viktig part då ansvaret att från stadens sida avge yttrande enligt ordningslagen på offentlig plats och tillfälliga trafikomläggningar ligger under trafik- och renhållningsnämnden.

Under rubriken Anläggningar och ytor för fysisk aktivitet anges under ansvar att trafik- och renhållningsnämnden ansvarar för att planlägga gång- och cykelvägar. Trafiknämnden anser att texten bör omformuleras. Det kan tolkas som att trafik- och renhållningsnämnden har del av planmonopolet som ju tillhör stadsbyggnadsnämnden och kommunstyrelsen. I den av trafik- och renhållningsnämnden beslutade *Framkomlighetsstrategi Stockholm 2012* som tar sin utgångspunkt i Vision 2030 och *Promenadstaden* anges hur stadens gator och vägar behöver planeras för att bidra till den attraktiva staden och främja alla stockholmares tillgång till de möjligheter som tillväxten ger. Detta ska ske främst genom en ökad prioritering av de färdssätt som kan transportera flest människor på minst yta, det vill säga kollektivtrafik, cykel, gång. Genom prioritering av cykel och gång bidrar *framkomlighetsstrategin* till att stimulera och underlätta vardagsmotionen för stadens invånare.

Kulturnämnden

Kulturnämnden ställer sig positiv till programmet med dess inriktning på tillgänglighet, jämställdhet och mångfald. Programmet betonar betydelsen av samarbete inom staden och nämnden föreslår att detta även ska omfatta kulturnämndens verksamheter. I programmet anges att ”Stadsdelsnämnderna ansvarar för att det finns ett lokalt nätverk där stadsdelsförvaltning, skola, föreningsliv och eventuellt privata aktörer finns representerade”. Kulturnämnden anser att även kulturnämndens stadsdelsbaserade verksamheter bör ingå i sådana nätverk. Förvaltningen påminner i sitt remissvar om kulturens roll för folkhälsan och att till exempel dans för flera av de prioriterade grupperna kan vara en lättare väg till fysisk aktivitet än traditionella motionsformer.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden

Miljönämnden tillstyrker i huvudsak förslaget till idrottspolitiskt program. Det är positivt med initiativ som syftar till att förbättra folkhälsan. Det hade dock varit önskvärt med en större tydlighet när det gäller vilka konkreta idrottspolitiska satsningar som ska göras, när och hur.

Det är viktigt att tidigt i planeringen av nya bostadsområden avsätta mark för idrott och friluftsliv och för att skapa en god miljö. Miljöförvaltningen kan med fördel delta i ett tidigt skede av detta arbete som stöd i att lyfta fram vilka områden som lämpligast kan nyttjas. Genom att ge idrottsanläggningar en bra placering och lämplig utformning i förhållande till bland annat bostäder och vägar kan onödiga störningar undvikas. Nämnden ser positivt på investeringar i strandbad, parker och friluftsområden och bistår gärna med kunskap om olika grönområdens kvaliteter och vid behov prioriteringar dem emellan.

Miljönämnden förespråkar även fortsatta investeringar i befintliga sim- och badanläggningar för att kunna tillgodose god kvalitet då flera av dessa idag har brister ur miljö- och hälsosynpunkt.

Skolfastigheter i Stockholm AB

SISAB finner förslaget till nytt idrottspolitiskt program för Stockholms stad bra.

Förslaget nämner under rubriken - Anläggningar och ytor för fysisk aktivitet - som ansvarig part utbildningsnämnden och SISAB vad gäller ”anpassandet av öppethållande av idrottsanläggningar utifrån invånarnas efterfrågan” och ”att skolgårdarna är attraktiva och inbjuder till rörelse”. Bolaget önskar förtydliga att ansvarsdelningen mellan utbildningsförvaltningen och SISAB regleras i stadens skolramavtal. Utbildningsförvaltningen/staden utformar verksamheten och är beställare och betalningsansvarig för nya anordningar, installationer och standardökningar etc. som erfordras för denna utformning.

Socialnämnden

Nämnden anser att förslaget till idrottspolitiskt program är väl genomarbetat med koppling till vision 2030 och med en bra struktur med strategier och indikatorer kopplade till fokusområden samt tydligt angivna ansvarsområden för olika nämnder inom varje fokusområde. Nämnden anser dock att programmet kunde ha starkare kopplingar till de nationella folkhälsomålen. I det idrottspolitiska programmet blir folkhälsoarbetet reducerat till enbart fysisk aktivitet.

Utifrån socialnämndens perspektiv är pojkar 7–20 år med utländsk bakgrund en lika viktig grupp som flickor med utländsk bakgrund för att kunna motverka droger, kriminalitet med mera, även om de är mer fysiskt aktiva än flickorna. Ytterligare ett område som behöver belysas är möjligheten för socialtjänstens klienter att få stöd att ha en fysiskt aktiv livsstil. Nämnden saknar även förskolan som staden har stor rådighet över. Vidare är ambitionen att stadens stöd till föreningslivet ska vara av den omfattningen att brist på ekonomiska resurser för individen inte utgör ett hinder för deltagande utmärkt, men svårt att förstå hur det ska realiseras i praktiken.

AB Stockholmshem

Som stor fastighetsägare är det naturligt för Stockholmshem att vid planeringen och förbättringen av våra bostadsområden också ta hänsyn till våra hyresgästers behov av motion och idrott. Vi samarbetar också med stadsdelsnämnderna och föreningslivet för att göra det möjligt för allt fler att idrotta och motionera. Övriga insatser som sker är till exempel sponsring, upprustning av bollplaner, spår, bouleanor och motionsmaterial i bostäderna. Stockholmshem avser att fortsätta på den inslagna vägen och är öppen för ett ytterligare utbyggt samarbete med stadsdelsnämnder, idrottsklubbar med flera för att medverka till att uppfylla stadens mål.

Exploateringskontoret

Exploateringskontoret har efter överenskommelse inkommit med ett kontorsyttrande. Exploateringskontoret har inga invändningar mot programmets inriktning på folkhälsa och målet att få fler stockholmare fysiskt aktiva. Kontoret menar att staden har många olika mål som nämnder och styrelser ska förverkliga. Exploateringskontoret menar att man har ett tydligt uppdrag att utveckla planeringen för stadens bostadsförsörjning och anser det inte vara lämpligt att få särskilda fullmäktigeuppdrag att främja idrott och motion genom att avsätta mark för fysisk aktivitet.

Stadsbyggnadsnämnden

Stadsbyggnadsnämnden är positivt till idrottsnämndens förslag, men anser att förslaget kan utvecklas och förtydligas. Följande frågor vill nämnden särskilt lyfta fram:

- Stadsbyggandets stora betydelse för människors möjligheter till vardagsmotion – att kunna gå och cykla till arbete, skola, service och kollektivtrafik.
- Behovet av bättre kunskap om det framtida behovet av idrottsytor och idrottsanläggningar, även för spontanidrott, i ett växande Stockholm.
- Vikten av samordning mellan olika intressen och mångfunktionella och flexibla lösningar i en tätare stad.
- Den stora potentialen i stadens naturområden. Möjligheten att utveckla rekreativvärden (nya, lockande målpunkter m.m.) och tillgänglighet (hemsida, appar, service m.m.) och locka fler invånare – och därmed stimulera till ökad fysisk aktivitet och bättre folkhälsa.

Stadsbyggnadsnämnden är gärna en del av det fortsatta arbetet med att utveckla det idrottspolitiska programmet.

Utbildningsnämnden

Utbildningsnämnden instämmer i att staden ska arbeta för att alla invånare i Stockholms stad ska vara och förbli fysiskt aktiva. För att nå detta mål krävs ett strategiskt arbete i staden. Skolan uppfyller flera av de strategier som tas upp i programmet genom att följa det nationella uppdraget som finns i läroplanen och kursplanen för ämnet idrott och hälsa. Nämnden bedömer det inte vara möjligt att inom skoldagens ram lägga till ytterligare daglig fysisk aktivitet, däremot finns möjligheter för exempelvis föreningar att genomföra aktiviteter efter skoldagens slut genom bland annat Idrottslyftet. Utbildningsnämnden är avslutningsvis tveksam till att införa ytterligare obligatoriska nätverk i staden samt ifrågasätter indikatorn ”Andel skolor som erbjuder elever minst 30 minuters fysisk aktivitet under skoldagen”, då skollagen inte längre kräver att eleverna erbjuds detta.

Hälso- och sjukvårdsnämnden

Stockholms läns landsting stödjer att det aktuella programförslaget lyfter fram vissa grupper som kräver mer stöd och uppmuntran än andra för att öka sin fysiska aktivitet. Landstinget har ett stort intresse av att stödja Stockholms stad och övriga kommuner i länet i deras arbete med att förbättra möjligheterna till fysisk aktivitet och ett hälsosamt idrottsliv. Därför vore det också naturligt att i programmet, under samverkansavsnittet på sidan 10 i förslaget, lyfta fram landstinget som en av de aktörer som Stockholms stad samverkar med i arbetet med idrott, motion och fysisk aktivitet.

Det är bra att Stockholms stad i programmet lyfter fram värdet av att stödja spontanidrotterna på olika sätt. Det en fördel för alla parter om ungdomarnas behov av fysisk aktivitet stöds av etablerade organisationer som har möjlighet att erbjuda både socialt och professionellt stöd till

dem i med- och motgångar. En blandning av spontan och organiserad idrottsutövning torde vara idealet att sträva efter.

Vad gäller valet av indikatorer för att följa det idrottspolitiska programmet vore det värdefullt att se över dessa ytterligare någon gång.